

For 3die Klasse er ansat 800 Rd., 1,000 Rd., 1,200 Rd. og 1,400 Rd., medens Sæfterne efter Loven af 1852 ere 600 Rd., 900 Rd. og 1,200 Rd., eller, naar den midlertidige Lønningsforbedring medregnes, 732 Rd., 1,080 Rd. og 1,416 Rd.

For 4de Klasse er ansat 500 Rd., 600 Rd. og 700 Rd. medens Sæfterne efter Loven af 1852 ere 300 Rd., 400 Rd. og 500 Rd., eller, naar den midlertidige Lønningsforbedring medregnes, 372 Rd., 492 Rd. og 616 Rd. Derhos er for denne Lønningsklasse i Forflaget opført en Lønningsats af 800 Rd. for en Deel af Postexpedienterne paa Sernbauer og Dampstibe.

Til § 2.

De i denne Paragraph foreslaaede Alders-tillæg for 2den, 3die og 4de Lønningsklasse ere af samme Størrelse som de i Loven af 27de Januar 1852 § 3 fastsatte, men blive, naar henføres til den midlertidige Lønningsforbedring, for flere Embeder lavere end for Eiden. Ogsaa med Hensyn til det forholdsvise Antal af Tillægene i hver Klasse er det nu Bestaaende i det Væsentlige bevaret.

Til §§ 3, 4, 5 og 6.

De Momenter, der foruden de alt anførte ligge til Grund for Lovforflagets Lønningspositioner og disses Hensørelse til de forskellige Embeder, ere hovedsagelig følgende:

1. Forsendelsernes Antal fra ethvert Sted.
2. De afgaaende og ankommiende Posters Antal.
3. Om der finder Expedition af Rejsende Sted.
4. Antallet af de Brevsamlingssteder og mindre Postexpeditioner, som et Postcontoir staaer i Forbindelse med.

Med Hensyn til Lønningspositionernes Forhold til Brevpostforsendelsernes Antal ere følgende Regler bragte til Anvendelse:

for 18,000 — 24,000 Breve aarlig er ansat en Lønning af	500 Rd.
— 24,000 — 30,000 — — — — —	600 —
— 30,000 — 36,000 — — — — —	700 —
— 36,000 — 42,000 — — — — —	800 —
— 42,000 — 56,000 — — — — —	1,000 —
— 56,000 — 75,000 — — — — —	1,200 —
— 75,000 — 100,000 — — — — —	1,400 —
— 100,000 — 125,000 — — — — —	1,600 —
— 125,000 — 150,000 — — — — —	1,800 —
— 150,000 — 200,000 — — — — —	2,000 —
— over 200,000 — — — — —	2,400 —

5. Byernes Størrelse og Indbyggerantal.

6. De indgaaende Postintraders Størrelse.

Hvor stedlige Forhold eller særlige Omstændigheder maatte tillægges en vis Betydning, ere tillige disse Momenter tagne i Betragtning. Med Hensyn til Forsendelserne er det navnlig Brevpostforsendelsernes Antal, der er benyttet som Norm, fordi det kan betragtes som en almindelig Regel, at Pakkepostforsendelsernes Antal staaer i et vist Procentforhold til Brevpostforsendelserne — de udgjøre i Almindelighed omtrent 10 pSt. af Brevpostforsendelsernes Antal —, og at Antallet af Avisforsendelser omtrent svarer til Brevenes Antal. Til Oplysning i saa Henseende vedfølger som Bilag en tabellarisk Oversigt over Trafikken i Finantsaaret 1867—68 ved ethvert enkelt af de i Lovforflaget opførte Posthuse, hvorpaa tillige vil findes Oplysning om Intraderens Størrelse i det nævnte Finantsaar og Indbyggernes Antal efter Folketællingen i 1860 m. m.

Med Anvendelsen af den anførte Norm er man fremdeles gaaet ud fra, at ethvert Posthus ved hvilket Brevpostforsendelsernes Antal udgjorde 50 daglig, altsaa 18,000 aarlig, havde bundet en saadan Betydning, at det egnede sig til at optages i Lønningsloven som selvstændigt Posthus, men at derimod alle de Postanstalter, hvis Antal af Brevpostforsendelser ikke beløb sig til 18,000 aarlig, ikke egnede sig til Optagelse i Loven. Som laveste Lønning for et Posthus, der i Henhold til de saaledes opstillede Regler gives Plads i den eventuelle nye Lønningslov, er det befundet, at der passende kunde ansættes et Beløb af 500 Rd.